

(Σε ασύνδετο σχήμα)

Γράφει ο
Βύρων Τομάζος
Μηχανολόγος,
Απόφοιτος Πολυτεχνείου
Μονάχου
e-mail: btomazos@gmail.com

Μην κοιτάτε την ετυμολογία της λέξης **Σεξ-πείρος**, είναι παιδί μου, επίσης σαν τον κυβερνοέρωτα και το γέννησα για να τραβήξω το ενδιαφέρον...

Και μη βιαστείτε να με βάλετε πάλι στον μαυροπίνακα επειδή ασχολούμαι με τα σεξουαλικά.

Το **Σεξπείρος** είναι η μεταλλαγμένη λέξη Σαίξπηρ που τον ονόμασε έτσι ο Καζαντζάκης και τον έγραψε Σαίξπηρο και αυτό ήταν η αφορμή για να γράψω το άρθρο.

Επισκεπτόμενος τον τάφο του Σαίξπηρ ο Νίκος Καζαντζάκης έγραψε:

« Σε τούτο εδώ το λιβάδι αναπαύεται κι ο πιο αθάνατος θνητός που πλά-

στηκε από εγγλέζικο χώμα, ο Ουίλιαμ Σαίξπηρ. Στην κρίση Νέστορας, στο δαιμόνιο Σωκράτης, στην τέχνη Βεργίλιος, η γη τον σκεπάζει, ο λαός τον κλαίει και ο Όλυμπος τον έχει.

Ποιος ερωτευμένος, πλάσμα του Θεού κελήδησε ποτέ σαν τον Ρωμαίο; Ποιος, από τους υπηκόους του θεού, βλαστήμησε σαν τόν Λήρ; Και ποιος αναστέναξε ποτέ σαν τον Άμλετ; » (Ν. Καζαντζάκης, Ταξιδεύοντας, Αγγλία).

Στον Σαίξπηρο «Έρωτας, κρασί, νιότη έβραζε στο αίμα του, μπορεί να είχε αρχίσει κιόλας να ταιριάζει στίχους γιατί μια άλλη παράδοση μας μαθαίνει πως είχε μπει κάποτε βοηθός χασάπη και πριν να σφάζει ένα μουσκάρι τού έβγαζε επικήδειο σε ρίμες».

Πράγματι οι ρίμες του Σαίξπηρου είναι ουράνιες/ανυπέροβλτες, όλες η μία καλύτερη από την άλλη και είχα πρόβλημα ποια να επιλέξω. Σίγουρα από τα σχόλια που αφορούν συμβουλές ή τερτίπια για τα του έρωτα, ορισμένα είναι και της αφεντιάς μου αλλά τα περισσότερα τα έχω πάρει από τις πηγές μου.

«Πιο εύκολα αποκτά αυτό που επιθυμεί κανείς με το χαμόγελο παρά με την αιχμή του σπαθιού του».

Στην τέχνη της γοητείας και του έρωτα, δεν μετράνε μόνο τα λόγια, αλλά και η μη λεκτική γλώσσα, η γλώσσα του σώματος. Και αναμφίβολα παίζει έναν ισχυρό ρόλο για να τραβήξει την προσοχή της αγαπητής μας ύπαρξης και να μας κάνει να αρέσουμε. Υπάρχει μια φυσική και αλάνθαστη έκφραση που μπορεί όσο τίποτα άλλο στον κόσμο να σας φέρει κοντά στον άλλο, το ΧΑΜΟΓΕΛΟ. Πόσες σχέσεις δεν έχουν αρχίσει από ένα χαμόγελο και πόσες διήρκεσαν χάρη στην αίσθηση του χιούμορ μεταξύ των συντρόφων. Το χαμόγελο είναι η φυσική κόλλα για κάθε ανθρώπινη σχέση, πόσω μάλλον για την ερωτική σχέση. Συνεπώς, αν επιθυμείς να αποκτήσεις αγάπη, χαμόγελο παρακαλώ. Έτσι με γέλια και αγαλλίαση να αφήσουμε τις ρυτίδες των γερατειών να έρθουν...

«Αν δε θυμάσαι την πιο ανάλαφρη τρέλα που ο έρωτας σε έβαλε να κάνεις, τότε δεν έχεις αγαπήσει».

Ο έρωτας και η τρέλα πάνε μαζί, προπάντων στη νεότητα, όταν η απειρία προστίθεται σε μία εξιδανικευμένη άποψη της έννοιας του ζευγαριού.

Και ο Πλάτωνας για τον έρωτα:
«Δεν υπάρχει άνθρωπος, όσο δειλός και να είναι, να μην μπορεί να γίνει ήρωας από έρωτα».

Στα συν του έρωτα και οι τρέλες του.
Ο έρωτας μας χαρίζει την ενίσχυση της αυτοεκτίμησης από το απλό γεγονός ότι αισθανόμαστε αγαπημένοι, αξιοθαύμαστοι και αξιόλογοι. Αύξηση της δημιουργικότητας, γιατί εμείς δεν θέλουμε να πάψουμε να εκπλήσουμε τον άλλον. Μεγαλύτερη αντίσταση απέναντι στα προβλήματα της καθημερινότητας. Ωστόσο ο έρωτας είναι δίκωπο μαχαίρι. Όπως αποδεικνύουν πολλές τραγωδίες του Σαίξπηρ μία φλογισμένη καρδιά είναι μία πηγή μόνιμης οδύνης, πέρα από πυξίδα που μπορεί να μας οδηγήσει σε λάθος δρόμο.

Μια και μιλάμε για τρέλες, ας δούμε μερικές που ποτέ δεν θα έπρεπε να κάνουμε από έρωτα :

Να απαρνιόμαστε τις προτεραιότητές μας και τον τρόπο ύπαρξής μας. Να υποτάσσουμε όλη την ευτυχία μας στις φροντίδες που μας παρέχει άφοβα το αγαπημένο πρόσωπο. Να δημιουργούμε δεσμούς εξάρτησης με τα συνακόλουθα αρνητικά συναισθήματα. Να σκεφτόμαστε ότι μπορούμε να ζήσουμε με αέρα και έρωτα.

Δεν αρκεί να αγαπάμε. Για να ξέρουμε να ζούμε με κάποιον, πρώτα πρέπει να μάθουμε να ζούμε με τον εαυτό μας. Πολύ σωστό και εξαιρετικά επίκαιρο.

«Δεν είναι στα άστρα η μοίρα μας αλλά σε εμάς τους ίδιους».
Η ρήση αυτή του Σαίξπηρ αναφέρεται σε μοναχικούς ανθρώπους, οι οποίοι πιστεύουν, λόγω συγκυριών και συνθηκών, ότι το μέλι του έρωτα είναι απαγορευμένο για αυτούς, χωρίς στην ουσία να είναι, γιατί όλοι οι άνθρωποι είμαστε προικισμένοι από τη φύση για τον έρωτα, με ελάχιστες ή σπάνιες απ' ό,τι έχω διαβάσει παθολογικές αιτίες, που μας το απαγορεύουν. Στην εποχή τη δική μας είχαμε λίγη πληροφόρηση και πολλοί από μας φοβόμαστε τον έρωτα και όχι μόνο τον φοβόμαστε, αλλά μπορούσαμε να πάροουμε και λάθος δρόμο, γιατί δεν ξέραμε πώς να συμπεριφερθούμε και αυτό είχε μεγάλη σημασία στις πρώτες επαφές που είχε κανείς με τα κορίτσια. Έχω, κατά σύμπτωση, γνωρίσει αρκετές τέτοιες περιπτώσεις παιδιών, που είχαν μία φοβία σε ό,τι αφορά στη συμπεριφορά τους στο σεξουαλικό, ενώ σήμερα δεν υπάρχει αυτό το πρόβλημα, γιατί έχουμε τεράστια ενημέρωση. Τότε δεν ξέραμε καν τα σεξουαλικά, τώρα μπορείς να βρεις τα πάντα. Και το ένα στα τρία ζευγάρια βρίσκει συντρόφους από το διαδίκτυο. Επίσης έρευνες δείχνουν ότι όσοι γνωρίζουν τους συντρόφους τους από το διαδίκτυο έχουν λιγότερες πιθανότητες διαζυγίου. Συνεπώς δεν υπάρχει λόγος να φοβόμαστε τον κυβερνοέρωτα. Ωστόσο, χρειάζεται να είμαστε υπομονετικοί και να ανοίγουμε την πόρτα όταν πειστούμε ότι η σχέση αξίζει τον κόπο.

Κάτι άλλο είναι ότι σήμερα υπάρχουν και αρκετές μέθοδοι και φάρμακα που μπορούν να βοηθήσουν και ειδικότερα υπάρχει η ψυχολογική υποστήριξη των γιατρών. Θυμάμαι, πήγα μία φορά σε έναν ουρολόγο, το ιατρείο είναι γεμάτο κόσμο και βλέπω και αρκετούς νέους. Επειδή μου αρέσει να πιάνω την κουβέντα, λέω του γιατρού, «γιατρέ σήμερα πολλοί νέοι έρχονται σε εσάς, στην εποχή μου το να πάμε σε ένα γιατρό της ειδικότητάς σας ήταν ταμπού. Συν τοις άλλοις, γιατρέ, μήπως έχεις σχέσεις με τα νέα φάρμακα;». Μάλιστα του αναφέρω το βιάγκρα. «Μήπως έρχονται και σας λένε, γιατρέ μπορώ να πάρω βιάγκρα;». «Μπράβο, μου λέει, αυτό είναι. Δεν το είχα σκεφτεί». Τώρα τα παιδιά έχουν περισσότερη δικαιολογία και άνεση να πάνε στον γιατρό. Μάλιστα δεν με άφηγε να φύγω, παρότι περίμενε πολλές κόσμος. Μου λέει, «μη φεύγεις, κάθισε, είσαι πολύ καλός συζητητής. Μου έδωσες μία ιδέα που δεν την είχα σκεφτεί».

«Αμφίβαλλε ότι είναι φωτιά τα αστέρια, αμφίβαλλε ότι ο ήλιος κινείται, αμφίβαλλε ότι η αλήθεια είναι ψέμα, αλλά μην αμφιβάλεις ποτέ ότι Σ' αγαπώ».

Τι ωραία που τα λέει ο Σαίξπηρ. Αυτό είναι το διάσημο απόσπασμα από τον Άμλετ και δείχνει ότι το καλύτερο δώρο που θα μπορούσε να προσφέρει ένας ερωτευμένος στο ταίρι του είναι σταθερότητα και η σιγουριά του αισθήματός του. Και αυτό δεν είναι μόνο για τους νέους ερωτευμένους, πιάνει όλη την γκάμα των ανθρώπων και ισχύει για όλες τις ηλικίες, μέχρι και τα ΚΑΠΗ.

Και ο Γκαίτε :
Στο δραματικό μυθιστόρημά του «Τα πάθη του νεαρού Βέρθερου», ο Γκαίτε μάς προειδοποιεί για τους κινδύνους των ερώτων που δεν βρίσκουν ανταπόκριση. Όσο όμορφο φαντάζει το να δινομάστε σε έναν πλατωνικό έρωτα, αν το κάνουμε, διατρέχουμε τον κίνδυνο να παγιδευτούμε σε μία σχέση χωρίς νόημα. Έτσι λοιπόν όταν η σχέση δεν προχωράει, το πιο έξυπνο είναι να απομακρύνεται κανείς από αυτή.

«Τόσο απίθανο είναι να ζηρηφείς τη φλόγα με χιόνι, όσο και να σβήσεις τη φωτιά του έρωτα με λόγια».

Αυτή η ρίμα του Σαίξπηρ μου θυμίζει την κυρα-Πηνελόπη, σε ένα χωριό της Χίου, μια φιλοσοφημένη γυναίκα που στα νιάτα της πρέπει να ήταν και πολύ όμορφη, η οποία μου την εξήγησε με αρκετά πρακτικό τρόπο, καθώς φούρνιζε σε ένα φούρνο με ξύλα. Ήμουν νέος τότε και ήθελε να μου κάνει ένα σεξουαλικό φροντιστήριο χαριτολογώντας και μου είπε «Γιε μου ο φούρνος για να ψήσεις πρέπει να είναι πολύ ζεστός. Ειδικά για το κρέας πρέπει αν είναι "τούρκος" ζεστός. Και, γιε μου, αν δεν βάλεις τον τρίφτη (είναι ένα μακρύ στρογγυλό σίδερο, ενάμισι μέτρο περίπου) να τον τρίψεις καλά, το κρέας δεν ψήνεται». Άρα κατά την κυρα-Πηνελόπη δεν αρκούν μόνο τα λόγια...

«Μη μαγαρίζεις την πηγή που έσβησε τη δίψα σου, όλες οι σχέσεις σχεδόν αρχίζουν καλά, όμως κάποιες τελειώνουν άσχημα».

Η ζωή σαν ζευγάρι μπορεί να είναι παράδεισος, όμως μπορεί επίσης να μετατραπεί σε πεδίο μάχης όπου οι αντιμαχόμενοι προσπαθούν να κάνουν ο ένας στον άλλον τον βίο αβίωτο. Πώς εξηγείται ότι ο έρωτας μετατρέπεται σε ένα έδαφος τόσο εχθρικό; Πολλοί οι λόγοι. Εγώ θα έλεγα δύο είναι οι βασικότεροι, η αμέλεια και η ρουτίνα. Τι πρέπει να κάνουμε για να διατηρήσουμε ζωντανές τις σχέσεις μας; Ορισμένες θα έλεγα πρακτικές λύσεις. Να επαναλαμβάνουμε κάθε τόσο συνήθειες και ιεροτελεστίες της αρχικής περιόδου μας. Σινεμαδάκια, δείπνα σε ρομαντικά εστιατόρια, εξόδους κ.λπ. Να σχολιάζουμε με ηρεμία και από μία θετική οπτική γωνία (ποτέ σε στιγμική ένταση), τις πτυχές της κοινής ζωής μας που επιδέχονται βελτίωση. Να επαναλαμβάνουμε «Αμφίβαλλε...». Να μοιραζόμαστε με τον σύντροφό μας τα προσωπικά προβλήματα και τις επιθυμίες μας, ακόμα και αν δεν είναι εύκολη η επίλυσή τους. Η Γερμανίδα κινηματογραφίστρια, Ντόρις Ντέρρι, το έχει εξηγήσει πολύ καλά. Οι γυναίκες δεν αναζητούν λύσεις για τα προβλήματά τους. Αυτό που θέλουν είναι να συζητούν γι' αυτά. No comments...

«Φτωχοί είναι εκείνοι που στερούνται υπομονής».

Πράγματι ο κόσμος είναι γεμάτος από άτομα που δεν έχουν σύντροφο, αλλά πολλά από αυτά έχουν παραιτηθεί εξ αιτίας μιας σειράς από λανθασμένες πεποιθήσεις σχετικά με τον έρωτα. Πιστεύουν ή έχουν τη λανθασμένη εντύπωση, ότι μόνο οι πλούσιοι και οι ωραίοι τον έχουν εύκολο. Ο έρωτας είναι υπόθεση των νέων γιατί απαιτεί αφέλεια, που από μια ηλικία και μετά υποχωρεί και έπειτα είναι δύσκολο να ερωτευτεί κανείς. Αφού έχω αποτύχει τόσες φορές στις ερωτικές μου σχέσεις, αυτό σημαίνει ότι δεν είμαι καμωμένος να συζητώ με κάποιον. Το πάθος εξαφανίζεται με τα χρόνια, συνεπώς για ποιο λόγο να ανήψεις το φυτίλι όταν στο τέλος σου κάνει κακό.

Δεν πρέπει ποτέ να το βάζουμε κάτω. Ο κάθε άνθρωπος θα βρει κάποιον και θα ταιριάξει, γιατί πέρα από τον πνευματικό μας συντονισμό, μεγάλο ρόλο παίζει και η χημεία. Μπορεί να απαιτηθεί χρόνος, χρειάζεται όμως υπομονή και θα τον βρει, αρκεί όμως να τον ψάχνει και να έχει μια θετική σκέψη, να έχει win win στον έρωτα όπως λέμε και εμείς στις επιχειρήσεις.

«Αν καβαλήσουν ένα άλογο δύο, ο ένας πρέπει να είναι πίσω».

Και ο Αλμπέρ Καμύ συμβουλεύει :

«Μην περπατάς μπροστά μου μπορεί να σε ακολουθήσω. Μην περπατάς πίσω μου, μπορεί να σε οδηγήσω λάθος. Να περπατάς πλάι μου και να είσαι ο φίλος μου».

Κατά τον Σκοτ Πεκ :

Ο αληθινός έρωτας είναι αυτός που ξεπερνά τη σεξουαλική επιθυμία και τον φόβο για τη μοναξιά, είναι εκείνος που μας ωθεί να δεσμευόμαστε μακροπρόθεσμα. Για παράδειγμα όταν σκεφτόμαστε ότι το συγκεκριμένο άτομο θα μπορούσε να είναι ο πατέρας ή η μητέρα των παιδιών μας ή όταν σκεφτόμαστε τα γερατεία στο πλευρό του.

Αυτός είναι ο ΕΡΩΤΑΣ με κεφαλαία.

«Γνωρίζουμε αυτό που είμαστε, αλλά δεν ξέρουμε αυτό που θα μπορούσαμε να είμαστε».

Μην απελπίζεστε για το ότι ο μεγάλος έρωτας δεν έχει εμφανιστεί. Εξαιρετικά ιδιότροπο το φυτό του έρωτα. Μπορεί να ανθίσει πολύ αργότερα αφότου σπαρθεί. Και όταν τον αποκτήσετε προσπαθήστε να τον διατηρήσετε. Ο έρωτας που διαρκεί αποτελείται από 3 στοιχεία σε ισορροπία: οικειότητα, πάθος, συμβιβασμός ή δόσιμο. Είναι αξιοσημείωτο και περιεργό αυτό που διάβασα, ότι οι περισσότεροι άντρες από τις γυναίκες, 67% και 57% αντίστοιχα, έχουν νιώσει τον αληθινό έρωτα σύμφωνα με μία σχετική μελέτη.

Ο Κεβέδο λέει :

Ο έρωτας και το χιούμορ είναι ένας τέλειος συνδυασμός για να παλέψουμε τη ρουτίνα και την κακή όψη του έρωτα. Να προσέχετε, κύριε μου, τη ζήλια : είναι τέρας με πράσινα μάτια, που περιπαίζει την τροφή που την τρέφει. Η ζήλια είναι ένα επικίνδυνο δηλητήριο, ικανό να σπάσει και τους πιο δυνατούς δεσμούς.

Ο Αντόνι Μπολίντσεσ γράφει :

Αν δεχθούμε ότι η πρόοδος της επιστήμης και κάθε ανθρώπινης δραστηριότητας, βασίζεται στη μέθοδο δοκιμής και λάθους, γιατί στον έρωτα θα πρέπει να είναι διαφορετικά; Αυτή η μέθοδος επε-

κτείνεται σε όλες τις προσπάθειες, και στις ερωτικές. Γιατί από την αποτυχία, αποκτούμε και κάποια σύνεση και όταν επιτύχουμε η ικανοποίηση για τη σχέση είναι μεγαλύτερη. Σίγουρα η λαϊκή ρήση λέει ότι μαθαίνουμε από τα λάθη μας και ότι δεν πρέπει ποτέ να σταματάμε την προσπάθειά μας.

Ο έρωτας που αναζητάμε είναι καλός, αλλά ο έρωτας που βρίσκουμε χωρίς να τον επιδιώξουμε είναι ακόμα καλύτερος. Η πρώτη αγάπη αφήνει μέσα μας ανεξίτηλα ίχνη. Πολλοί άνθρωποι είναι αδύνατο να την ξεχάσουν. Ανεξάρτητα αν έχουμε ένα δεσμό ή έναν ευτυχισμένο γάμο, η ανάμνηση του πρώτου ειδυλλίου έρχεται παροδικά στο μυαλό μας. Σήμερα έχουμε τον πειρασμό με τα μέσα κοινωνικής δικτύωσης και μπορούμε να δούμε ακόμα και από μια φωτογραφία, πού βρίσκεται και πώς είναι. Όμως αυτό είναι πραγματικά μεγάλος πειρασμός, η απιστία, γιατί στις αναμνήσεις θυμόμαστε τα καλά του άλλου και όχι τον λόγο για τον οποίο διαλύθηκε η σχέση μας. Άλλωστε, οι συνθήκες έχουν αλλάξει και αυτοί οι άνθρωποι έχουν αποκτήσει τα χούγια τους και ζουν διαφορετικά. Γι' αυτό δεν πρέπει να μπαίνουμε στον πειρασμό ούτε καν να τους πάρουμε τηλέφωνο, πρέπει να το σκεφτούμε καλά αν αξίζει τον κόπο να χάσουμε την παρούσα μας αγάπη.

Σύμμαχος στην καλή υγεία

Κάθε έρωτας είναι το έναυσμα για μία βιοχημική διαδικασία, που αρχίζει στον εγκέφαλο και προκαλεί την έκκριση ορμονών, όπως η οξυτοκίνη, η ντοπαμίνη και η αδρεναλίνη, οι ίδιες που εκκρίνονται καθόσο διαρκούν οι οδύνες του τοκετού, το διάστημα της γαλουχίας ή του οργανισμού. Οι ορμόνες αυτές είναι οι προστάτιδες της καρδιακής μας υγείας και πιο συγκεκριμένα των αιμοφόρων αγγείων. Αντίθετα η ανεραστία συνοδεύεται συνήθως από ένα αγχο-καταθλιπτικό σύνδρομο, το οποίο συνδέεται με έλλειμμα σεροτονίνης και μπορεί να προκαλέσει διάφορα προβλήματα.

«Είναι πολύ φτωχός ο έρωτας που μπορεί να αποτιμηθεί».

Ο έρωτας δεν έχει μέτρο ούτε σύνορα, γι' αυτό ιδωμένοι απέξω οι ερωτευμένοι μπορεί να μας φαίνονται γοητευτικοί, χαριτωμένοι, ακόμα και αφηρημένοι και χαζοί. Και όπως ένα νηφάλιο άτομο δεν κατανοεί τα μυαλά των μεθυσμένων, έτσι και μια κρύα καρδιά δεν μπορεί να καταλάβει την φρενίτιδα του πάθους. Η ερωτική ευχαρίστηση είναι τόσο γλυκιά που μαγεύει τις αισθήσεις μας...

Ο Τζόαν Μπαρριλ, Βαρκελωνέζος δημοσιογράφος, γράφει «ακόμα και αν έχουμε σταθερό σύντροφο, ακόμα και αν ζούμε μαζί του, για να κρατήσουμε ζωντανή τη φλόγα του πάθους, είναι σημαντικό οι ηδονές να μοιάζουν λαθραίες».

Πολλοί θα μου πείτε «καλά μάς τα λές, Βύρωνα, μα αυτό πάλι τι το θέλεις;». Ο Μπαρριλ επίσης συνιστά να μας διακατέχει ένα αίσθημα ενοχής, προκειμένου να αυξήσουμε την ηδονή, βάζοντας όλες τις ορέξεις μας, αλλιώς να συνωμοτήσουμε για να νεκρώσουμε το σώμα ή το πνεύμα. Υπερβολή... Παρόλο που είναι στη φαντασία, αν πειστούμε ότι αυτό που πάμε να κάνουμε είναι παράνομο θα πολλαπλασιάσουμε τον πόθο και την απόλαυση. Αυτό μου θυμίζει τους Άγγλους που λένε «Το γκαζόν των γειτόνων είναι πιο όμορφο από το δικό μας. Γιατί είναι απαγορευμένο, έχει φράχτη και πρέπει να τον πηδήξω για να πάω». Τώρα ίσως καταλαβαίνω γιατί διάβασα μία υπερβολή, 7 στις 10 γυναίκες απατούν τους άντρες τους. Για τους άντρες δεν αναφέρομαι, δεν με συμφέρει. Και διερωτώμαι, αυτό βέβαια είναι υπερβολικό, αλλά και υπερβολικό να μην είναι, υπάρχει κάποια αιτία ή κάποιος λόγος, όπως αναφέρει ο Μπαρριλ για το απαγορευμένο κ.λπ.

«Καθένας μπορεί να επιβληθεί σε μια δοκιμασία εκτός από εκείνον που την περνάει».

Σχεδόν όλοι σε κάποιο βαθμό, σε ορισμένες στιγμές της ζωής τους υποφέρουν από έρωτα, σκοπός είναι να ξεδουλεύουμε περίπου τα όρια. Και αυτοί που δεν αγαπούν, υπο-

φέρουν επίσης, γιατί νιώθουν ότι τους λείπει κάτι ουσιώδες από τη ζωή, χωρίς αυτή η έλλειψη να σημαίνει και να είναι το τέλος του κόσμου. Το ότι δεν έχεις αγαπήσει ακόμα δεν σημαίνει ότι δεν θα αγαπήσεις ποτέ. Όπως προαναφέραμε, το φυτό του έρωτα φύεται ανά πάσα στιγμή και δεν έχει σχέση με τον χρόνο.

Το ερώτημα είναι γιατί υπάρχουν τόσοι άνθρωποι μόνοι. Βεβαίως για κάποιους είναι η επιλογή τους, όμως επίσης πολλοί θα επιθυμούσαν να βρουν σύντροφο και δυσκολεύονται να τον βρουν. Σύμφωνα με τη δημοσιογράφο Elizabeth Clark, ειδική σε θέματα σχέσεων, το αρσενικό και το θηλυκό γένος αντιμετωπίζουν διαφορετικά προβλήματα κατά την αναζήτηση συντρόφου. Οι δυσκολίες των αντρών να βρουν σύντροφο οφείλονται σε έλλειψη ευθυκρισίας, ώστε την ώρα που χρειάζεται να κατανοήσουν τα σήματα που λαμβάνουν, ενώ των γυναικών στην αδυναμία τους να βρουν έναν άντρα που να ταιριάζει στις προσδοκίες τους. Υπάρχουν πολλοί τρόποι ειδικά στην πρώτη επαφή, να ψάξει κανείς τον σύντρόφό του, και έχω αναφερθεί εκτεταμένα σε αυτό στο άρθρο μου «Rapport». Το κύριο και σημαντικό είναι η γλώσσα του σώματος, η οποία είναι πολύ σημαντική. Και πιο σημαντικό από όλα είναι να είμαστε ο εαυτός μας. Και αυτό είτε το θέλουμε είτε όχι, το δείχνει και η γλώσσα του σώματός μας και έτσι μεταφέρουμε στον άλλον κάποια θετική σκέψη για μας, κάποια ειλικρίνεια, κάποια αγνότητα, του λέμε εγώ αυτός είμαι. Άλλωστε δεν έχει νόημα να δείξουμε κάτι που δεν είμαστε, που θα το ανακαλύψει αργότερα και θα χαλάσει τη σχέση μας. Άρα αυτό που πρέπει για να πετύχουμε είναι να είμαστε ειλικρινείς με τον εαυτό μας, να έχουμε αυτοπεποίθηση και προπαντός να έχουμε χαμόγελο.

«Όσο περισσότερο το μισώ, τόσο περισσότερο με κυνηγάει».

Σε αυτή τη δήλωση που κάνει η Ερμιά στο Όνειρο θερινής νυκτός, ίσως της διασημότερης κωμωδίας του Σαίξπηρ, η Ελένη απαντάει «Όσο περισσότερο τον αγαπώ, τόσο περισσότερο με βαριέται».

Ας δούμε όμως τι πρέπει να αποφεύγουμε στην αναζήτηση του συντρόφου μας. Να είμαστε επίμονοι στην αρχή, γιατί έτσι θα κάνουμε τον άλλον να στρεσαριστεί ή να αμυνθεί, να δείξουμε φανερά ότι μας ελκύει, για παράδειγμα με κολακείες ή με αδιάκριτες ματιές, να τον ζαλίσουμε με τις αμφιβολίες, τις ανασφάλειες και τα προβλήματα μας, να προσποιηθούμε ότι είμαστε κάποιοι που δεν είμαστε, να μην ακούμε, να αποσυνδεόμαστε γιατί προετοιμαζόμαστε για μια λαμπερή φράση. Με το που αρχίζει ο αγώνας, το παιχνίδι της γοητείας στηρίζεται κυρίως στο να μην κάνουμε λάθη που θα μας υποτιμήσουν. Στη μάχη του έρωτα τα προφανή τιμωρούνται και την ειλικρίνεια πρέπει να τη φυλάμε για την κατάλληλη στιγμή. Σαν την πεταλούδα, που φεύγει όταν την κυνηγάμε, αλλά μπορεί να σταθεί στο χέρι μας άμα αφαιρεθούμε, έτσι και η γοητεία βασίζεται στην άγνοια του άλλου όσον αφορά στις προθέσεις μας.

Αν η μουσική είναι τροφή του έρωτα παίζε, σίγουρα η μουσική είναι από τα καλύτερα εργαλεία για να κατακτήσουμε τον έρωτα. Εμείς το ξέρουμε και από τις καντάδες. Τα αρσενικά των σπιτιών από τις ταρατσες μάς πετούσαν κουβάδες με νερά, **αλλά όλη η θάλασσα τον έρωτα δεν σβήνει**. Και μην ξεχνάτε ότι ο έρωτας είναι πάρα πολύ νέος και είναι επιπόλαιος.

Αφήνω για το τέλος τη σχέση ερωτικών τραγουδιών και έρωτα. Στα ερωτικά τραγούδια, λένε οι ειδικοί, έχει σημασία ο στίχος, το αργό τέμπο, ο συγκοπτόμενος ρυθμός, οι ψηλές νότες, η ανάπτυξη κλασικών συγχορδιών. Μήπως το ίδιο συμβαίνει και στον έρωτα;

Και ένα τελευταίο, για να κερδίσετε ή να διατηρήσετε τον έρωτά σας, χαμογελάστε παρακαλώ.